

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO :
34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIX. - Stev. 33 (963)

Gorica - četrtek, 24. avgusta 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

Krščanska vzgoja in vzgojni zavodi

Naloge staršev niso bile nikoli lahke: imeti otroke in jih prav vzgojiti je bilo vedno težko. Danes je vzgoja otrok v nekaterih ozirih lažja kot v preteklosti, v drugih ozirih je pa težja. Lažja je zlasti zato, ker v obliini meri prihaja na pomoč staršem družba, ki vedno bolj skrbi za šolanje otrok. Posebno tu pri nas ne moremo trditi, da bi država ne skrbelo dosti bolj kot v preteklosti za šolanje otrok. Od predšolske dobe z otroškimi vrtci pa do konca šolske obveznosti je danes že vsakemu otroku omogočeno, da si lahko pridobi celotno osnovno šolsko izobrazbo. Družba pomaga danes ne samo s šolami, ampak tudi drugače: otroci v osnovnih šolah dobijo brezplačno knjige; če so oddaljeni od šole, jih prevajajo po znižani ceni ali celo zastoj; poleti so vsakovrstne kolonije za otroke tako, da jih čez poletje skoro ni doma. Koliko skrbi je s tem odvezitih staršem! Morda pre malo mislimo na to.

Na drugi strani je pa danes z otroki težje kot je bilo v preteklosti. Te težave niso ekonomskega značaja, temveč izvira iz življenja samega, v katerem smo. Na eni strani so te težave v družini sami, ki ne more ali noče izpolnjevati svoje vzgojiteljske naloge, na drugi strani pa so premočni vplivi na otroke raznih družbenih občil in okolice, ki izpodrivajo vpliv družine že v osnovnošolski dobi. In vendar ostane dejstvo, da je in mora biti družina prva vzgojiteljica otroku. To je zadnji koncil zelo slovesno potrdil: »Ker so starši dali otrokom življenje, jih veže zelo težka dolžnost, da otroke vzgajajo; zato je treba priznati, da so prav oni njih glavni vzgojitelji. Njih vzgojiteljska naloga je tako važna, da jo je silno težko nadomestiti tam, kjer bi manjkala. Potemtakem je družina prva šola družbenih kreposti, ki so nujne za vsako družbo.« (O kršč. vzgoji, 3).

DAJMO OTROKA V ZAVOD

Vendar moramo priznati, da pogosto nastanejo pogoji, ko družina tudi pri najboljši volji ne more biti v polni meri kos tej svoji prvobitni nalogi o vzgoji otrok. Vzroki so lahko različni in jih ne bomo raziskovali. V takem slučaju se družine zatečejo k vzgojnim zavodom. Pri nas gre tu predvsem za otroke zadnjih razredov osnovnih šol in za dijake srednjih šol. Večkrat namreč ti obiskujejo šole v mestu, ker jih v domači vasi ni, in sklep staršev je pogosto kar hiter: Ker hodi v šolo v mesto, naj kar v mestu ostane. Dajmo ga v zavod!

ALI JE TO NUJNO?

Sklep je preprost in hiter ali vendar velja o njem razmisliti. Ali je res potrebno, da gre otrok v zavod? Ne pozabimo, da najbolj primerna vzgoja je tista, ki jo dobi otrok v družini pri očetu in materi v družbi z brati in sestrami. To velja posebno za otroke do desetega leta, ko so bolj potrebni materine ljubeznive besede kakor pomoči pri učenju. Podoba pa je, da se nekateri preveč radi odkrižajo takih otrok in jih tudi brez prave potrebe pošljejo v zavod. To vse-kakor ni prav. Dokler je mogoče, naj ostane otrok pri mami. Najboljši zavod ne bo nadomestil povprečne mame pri doraščajočem otroku.

V KAKŠEN ZAVOD?

Ko gre otrok v srednjo šolo, nastopi prej ali slej tako imenovana pubertetna doba. Tak otrok že ni več tako navezan na mamo in si celo želi, da bi se rešil njenega varuštva, ki mu začne presedati. Tak že lahko gre v zavod, če je tako prav, saj nemalokrat že zraste staršem, zlasti mami, čez glavo. Toda v kakšen zavod? Tudi tu je treba pomisliti in ne se kar na slepo odločiti. Saj so otroci vendar najdražja stvar, ki jo starši imajo. In če težko posodijo svoj avtomobil sosedu, in še težje svojega vola, bodo pač pomislili, komu zaupajo otroke, čeprav le za nekaj mesecev na leto. Tu bi, sledeč koncilu, približ nekaj resnic staršem v premislek.

ALI V ITALIJANSKI ZAVOD?

Otrokova vzgoja mora naravno rasti in se razvijati na temelju, ki so ga postavili starši. Če te naravne rasti in razvoja ni, se more zgoditi, da doživi otrok duhovno krizo, ki jo bo občutil vse življenje. To se je zgodilo nam starejšim, ki smo iz slovenskih družin morali v italijanske šole in zavode. Posledice čutimo v sebi še danes. Da pred različnimi krizami rešite svojega otroka, je prva dolžnost, če daste otroka v zavod, da ga daste v slovenski zavod. Samo tam bo nadalje raste na temelju, ki ste mu ga dali v družini.

Koncil poudarja, da je dolžnost krščanskih staršev posredovati otrokom krščansko vzgojo v družini in izven nje. Zato v krajih, kjer imajo katoliške in nekato-liške šole, naj starši vpšejo otroke v katoliške šole.

ALI V LAICNI ZAVOD?

To načelo koncila v naših razmerah ne velja za šole, temveč za vzgojne zavode. Imamo namreč dvoje vrst zavodov: eni so katoliški, drugi so laični zavodi, kot so to sami o sebi javno izjavili. Laični pa pomeni, da so versko indiferentni, da torej njih namen ni posredovati gojen-cem versko in krščansko naravno vzgojo. Zato smo brali izjavo raznatelega nekega takega zavoda, ki je dejal, da pri njih nihče ne brani otrokom k nedeljski maši; če starši želijo, da so pripravljeni tudi obvezno poslati k maši njih otroka, vendar nedeljska maša ni na njih redu. Saj biti ne more, ker bi sicer ne bili laični zavod. Taki zavodi so torej slovenski, toda laični.

Ali morejo krščanski starši z mirno vestjo poslati otroka v takšen zavod? Če pomislijo, kaj pravi koncil o dolžnosti krščanskih staršev glede vzgoje njih otrok, ne morejo tega narediti z mirno vestjo. Kajti vzgoja mora rasti in se razvijati na temelju, ki ga je postavila družina. Če je ta temelj krščanski, ne more otrok naravno in smotno rasti v laičnem zavodu. Tak otrok bo kmalu zašel v versko in moralno krizo, iz katere se največkrat ne reši. O tem bi mogel vsak naš duhovnik, ki je spremljal razvoj takih otrok, dati trdno pričevanje.

ALI V KATOLIŠKI ZAVOD?

Kaj torej? Ostane samo ena rešitev: OTROK IZ KRŠČANSKE DRUŽINE SPADA V KRŠČANSKI OZIROMA KATOLIŠKI ZAVOD. Če krščanski starši drugače odločijo in dajo otroka v laični zavod, smo jim dolžni povedati, da ne morejo biti mirne vesti. Tu ne gre za politiko, temveč za verski in moralni blagor otrok, do katerega Cerkev ne sme biti brezbrizna.

Titovo potovanje zaključeno

Ob začetku tega tedna se je z ladjo Galeb jugoslovanski predsednik Tito vrnil s svojega diplomatskega potovanja na Srednji Vzhod. Medtem ko smo v Italiji in v večini evropskih držav imeli velikosmarenške počitnice, se je voditelj jugoslovanske države podal v Egipt in v sosednje arabske dežele, da tam opravi posebno poslanstvo. Za kaj je šel?

Pred Titovim odhodom so zapadne tiskovne agencije pisale, da gre maršal Tito v Egipt z izdelanim načrtom za rešitev arabsko-izraelske krize. V tem oziru so navajali pet točk, ki naj bi jih Tito predlagal Naserju in drugim arabskim voditeljem. Trdili so tudi, da je pred odhodom Tito imel stike s predsednikom Johnsonom in tudi z Moskvo ter da sta obe državi pristali na njegovo posredovanje. Vse-kakor je moralo biti kaj na tem, ker se je predsednik Tito podal na pot z letalom, kar je zanj velika redkost, ker bolj ljubi vlak ali ladjo.

V Egiptu so Titu pripravili velik in sve-

Pravijo, da je De Gaulle vedno zadovoljen sam s seboj in pripravljen, da kar on stori, vse prav stori. Kritike svojih nasprotnikov ne upošteva in je vzvišen zanj. To je znova prišlo do izraza ob priliki njegovega obiska v Kanadi zadnje dneve meseca julija.

V mestu Montrealu, ki je za Parizom največje francoske govorilno mesto na svetu (1.800.000 prebivalcev) in kjer je letos mednarodna svetovna razstava EXPO-67, je general izustil besede, ki so osupnile kanadsko zvezno vlado in povzročile zadrego med samimi Francozi v domovini. Generalov vzklil: »Živel svobodni Quebec!« se je dal namreč razložiti kot poziv Francozom v Kanadi, naj si ustvarijo svojo lastno državo.

Ko se je De Gaulle vrnil domov, je uradni glasnik francoske vlade skušal dati prav predsednikovemu ravnanju in ga takole utemeljil: »De Gaullov obisk v Kanadi je dokazal, da sta tam dve skupnosti: francoska in angleška in da francoska angleški ni enakopravna. Ker hoče zadnje čase francoska skupnost to zanemarjeno enakopravnost doseči, Francija kot matična država ob tem ne more ostati brezbrizna. De Gaulle je svojim rojakom zavestno priskočil na pomoč. Če je pri tem vzklil: »Živel svobodni Quebec!« je le poudaril, da tudi kanadskim Francozom pritiče svoboda. Navdušeni sprejem, ki ga je v Quebecu doživel, pričča, da je zadel v bistvo stvari. Ni zato govora o kakem francoskem diplomatskem porazu. Problem ni De Gaulle, temveč sedanja državna ureditev Kanade.«

To stališče francoske vlade je z drugimi besedami podprl dnevnik »Evening Star« iz New Yorka, ki je v komentarju kanadskih govorov generala De Gaulla zapisal stavek: »Charles De Gaulle je z nezgrejljivo natančnostjo sadističnega zobarja zavrtal v najbolj občutljivo točko kanadske notranje anatomije.«

Koliko je arabskih beguncev?

Kakor je povedal Raymond Courvoisier, direktor evropske agencije organizacije Združenih narodov za pomoč beguncem, ki so zapustili prostovoljno ali pod pri-

In katera je ta »najbolj občutljiva točka«? Da so se kanadski Francozi začeli zavedati svoje narodne posebnosti.

ANGLEŽI IN FRANCOZI MED SEBOJ

Bili so Francozi tisti, ki so Kanado odkrili in se naselili ob reki sv. Lovrenca. Dve sto let so jo upravljali po svojih šegah in navadah, dokler se niso leta 1780 pojavili prvi angleški kolonisti, ki so se umaknili iz novonastalih Združenih držav Severne Amerike, ker niso hoteli priznati nove državne tvorbe. Bili so kot jež, ki se je vsilil lisici v brlog. Vedno novi so prihajali in ko so se čutili dovolj močne, so se z orožjem spravili na malo zaspane in konservativne Francoze. Leta 1859 je angleški general Wolf Francoze odločilno premagal na Abrahamovih planjavah pred vrati mesta Quebeca in jim vsilil oblast angleškega kralja. Kanada je postala del britanskega cesarstva. Prostrano deželo (meri 9.964.000 kv. km kot skoraj celotna Evropa) so razdelili na deset držav, ki ima vsaka svojo vlado in parlament. Francoze so omejili na državo Quebec, kjer so potem živeli svoje preprosto življenje, vodeni od svojih škofov in duhovnikov. Po ogromni večini so ostali zvesti katoličani.

Kanadski Angleži so gledali nanje zviška, lord Durham je npr. o njih dejal, da so narod brez zgodovine, angleško govoreči prebivalci so prezirali njih jezik, češ kdo naj se sporazume v »tem nerazumljivem narečju« in trdili, da niso zmožni upravljati niti lastne dežele. Se nedavno je v zveznem parlamentu v Ottawi neki angleško govoreči poslanec ob prvih francosko spregovorjenih besedah svojega kolega iz Quebeca vzklil: »Prevedite mi njegove besede na kanadski državni jezik!« Ta naj bi bil seveda angleški, kajti povprečnemu Kanadčanu angleškega pogovornega jezika kar ne

gre v glavo, da bi mogla biti Kanada dvojezična; zanj je vso zadevo že likvidiral general Wolf, ko je pred sto leti Francoze z orožjem spravil na kolena. Miselnost, ki je na las podobna tisti od Srbov v Jugoslaviji...

V osemnajstmilijonski Kanadi govori ena tretjina, t.j. šest milijonov francosko; v pokrajini Quebec, ki je petkrat večja kot Jugoslavija, živi 80 % francosko govorečih Kanadčanov, 85 % vsega kapitala pa je v rokah angleško govorečih državljanov Kanade ali pa celo Američanov iz ZDA. Kanadska industrija prehaja vedno bolj pod vpliv ameriškega kapitala; ta si čedalje bolj prisvaja kanadske rudnike. Cuti se tudi vpliv ameriške televizije ter ameriške tiska, ki prihaja v Kanado več tednov prej kakor angleški iz Londona. Vse to zaostruje odpor Francozov proti angleško-kanadski upravi, saj živijo pod občutkom, da se Kanada naglo amerikanizira. Ne motijo se zato najbrže tisti, ki trdijo, da je hotel De Gaulle s svojimi izjavami zbsti tudi same ZDA.

Niso pa Francozi v Kanadi samo čustveno nerazpoloženi proti osrednji vladi v Ottawi; k odporu jih vodijo tudi gospodarski razlogi. Vsako leto plača pokrajina Quebec zvezni blagajni dve milijardi dolarjev davkov, nazaj pa prejmejo le četrtino. (Nekaj podobnega se dogaja s Slovenijo v Jugoslaviji!)

FRANCOZI SO SE PREBUDILI

Resnici na ljubo pa je treba priznati, da so francosko govoreči Kanadčani vse do zadnjega bili preveč vase zaprta skupnost, ki je iskala bolj svojo nacionalno osebnost v preteklosti, se izzivila v zabavljanju čez angleški element in se obnašala, kot da bi bila res samo manjšina v državi. Toda zadnja leta se vedno bolj zavedajo, da so eden od ustanovnih narodov Kanade, da imajo lastno preteklost, lastne tradicije in lastne poglede na svet. Tudi zadnja svetovna razstava v Montrealu je vzbudila narodni ponos tega ljudstva. Čedalje bolj se pojavljajo po zidovih napisi: »Quebec libre« (Svobodni Quebec). V tem gibanju prednjačijo še posebej ženske in študenti. Ne manjka tudi atentatov: samo leta 1963 so jih našli več kot 150. Njih žrtev je postal tudi spomenik generala Wolfa — odbili so mu glavo.

Kanadski Gallupov zavod za raziskovanje javnega mnenja je pred tremi leti ugotovil, da je deset do 12 % francosko govorečih Kanadčanov za odcepitev in za ustanovitev lastne države. »Če je Kuba vrgla rokavico Washingtonu, zakaj bi Quebec moral klečeplaziti pred Ottawo?« je vzklil Marcel Chaput, mladi in dinamični voditelj kanadskih separatistov.

Angleško govoreči del Kanade se žal še ne zaveda popolnoma, da preživlja država najhujšo krizo v svoji zgodovini. Dežela tvega, da bo razpadla, če ne bo resnih prizadevanj, da se krizo preboli. Separatistično gibanje zaenkrat še ni rakasto obolenje za Kanado. Začetni čir je mogoče pozdraviti ob razumnem sodelovanju obeh skupnosti. Morda je De Gaulle na svoj, čeprav malo diplomatski način s svojim nastopom v Kanadi pomagal, da je zvezno vlado v Ottawi in angleško govorečo javnost opozoril na ta boleči problem.

Ameriški napadi v Vietnamu

so iz dneva v dan bolj siloviti. Zračna ofenziva je zavzela tolik obseg kot še nikdar do sedaj. Cilji bombardiranja so Hanoi in Hajfong ter njuna okolica, razoroženo področje in tudi vse prometne zveze s Kitajsko do same meje. Ta povečana in razširjena zračna ofenziva naj bi omeščala Severni Vietnam in vietkongovce, ki so baje začeli kazati znake malodušnosti.

Raba slovenščine v carinski službi

(Pismo ljubljanskemu »Delu« - št. 3)

Naproseni objavljamo še tole pismo, ki naj bo zadnje o vsej zadevi. (Ured.)

Spoštovano uredništvo!

Moto:
»V deželo zdaj prišli so taki časi,
da za modrec velja, kdor nam kaj kvasi,
in že ker palec hoče biti vsak mezin(e)j,
je na »Delu« tudi — Franc Setine«,
ki mi je (»bralcu iz Trstae«) v »Odkriti besedi« (Pogovor z bralci, 11. t. m.) posvetil nekaj vrstic, na katere odgovarjam. Odgovarjam pa nanje le zato, ker molčati ne morem in ne smem, zaradi netačnosti, ki jih vsebujejo, in ker imenovani tovariš spet meri in strelja mimo cilja.

Namesto, da bi v našem skupnem interesu, segel v bistvo stvari — ki čisto po nepotrebnem (ker bi jo že davno morali rešiti) se dviga tolikanj prahu — in iskral zanjo rešitve tam, kjer je, se žal spet izgublja v brezplodnem besedičenju, ko pravi:

1. da nisem z dejstvi izpodbijal njegovega očitka svoje nestrpnosti do drugih jugoslovenskih narodnosti;

2. da mu očitam domišljavost, vsevednost in podobno;

3. da ponavljam nekatere prejšnje trditve, ki jih spet ne more drugače presojeti, kakor da jim vnovič očita nestrpnost in si s tem nakoplje mojo jezo in nove obdolžitve;

4. da sem se lotil problema — zakaj v carinski službi na Slovenskem še ne poslušajo v slovenščini — z očitkom, češ da so krivci »pripetenci, ki Slovence odžirajo kruh« (podčrtal jaz) in si

5. ne more kaj, da ne bi reagiral tako, kot je zapisal v enem prejšnjih pogovorov;

6. vprašuje, ali so »pripetenci« (podčrtal jaz) tudi vsi tisti delavci iz drugih republik, ki se zaposlujejo v Sloveniji zato, ker jih nujno potrebujejo, sicer bi v nekaterih panogah, kot na primer v gradbeništvi, ostali brez delovne sile.

Ko sem razmišljal o tem, kako naj vašemu souredniku ponovno obrazložim stališče zavednih Slovencev, ki je moje, glede rabe (bolje nerabe!) slovenščine v carinski službi republike Slovenije, po 22 letih (!) njenega obstojanja, kljub jasnim zadevnim ustavnim določbam, mi je prišel na um stari ljudski rek, da je »najhujši slepec tisti, ki se dela slepega«, in bi skoraj vzel vso voljo, da bi se v stvari sploh še oglašil.

Premagal sem apatijo, ki se kot toliko rojakov tudi mene že poljšča, ker kritike napak ne zaležejo nič. Poštenje, na katero se tudi vaš sodelavec sklicuje, mi veleva, da še enkrat dvignem glas v tej reči, da jo morda le premaknemo z mrtve točke, ker razburja slehernega slovensko še čutečega državljana SRS, kvari živce našim izselencem na obisku domovine in spravlja v slabo razpoloženje nas vse iz bližnjega zamejstva, ki se odpravljamo dnevno preko meje.

K temu, kar sem sicer dobro obveščene-mu časnikarju, ki si maši ušesa pred resnico doslej že napisal, pa še tole — odkrito, da bo vsem očito:

1. Če bi »Delo« objavilo obe moji pismi, kot sem želel, bi prepričalo še poslednjega svojega bralca v najzakovnejši vasi, da sem z dejstvi (podčrtal jaz) ne le izpodbijal, marveč tudi izpodbil (podčrtal jaz) očitek nestrpnosti do drugih jugoslovenskih narodnosti, ki jo je na meni »odkril« tovariš Setine.

Ko je že govora o tej nestrpnosti, vprašam zdajle jaz njega, *zakaj je raje ne očita, in po pravici, vsem tistim, ki so jih leta in leta nalašč pošiljali v razne službe SRS, kjer je znanje njenega državnega jezika, slovenščine, za njih izvrševanje neobhodno potrebno, pa se ga še do danes niso naučili? Kako to, da te dejanske (ne namišljene) nestrpnosti ne obsoja?*

2. Besed, kot domišljavost, vsevednost in podobnih, nisem rabil, pač pa le pripomnil, da so med bralci »Dela« tudi razgledani (ltd.) ljudje, ki ne potrebujejo, da bi jim Setine solj pamet.

3. V drugem pismu sem, kajpak, moral tudi ponoviti trditve svojega prejšnjega pisarja, ker jih je moj sobesednik hoté prezrl in še vnaprej trmasto vztraja pri očitku, ki mi ga je javno virgel v obraz.

4. Nikjer nisem zapisal, da so krivci »pripetenci, ki Slovence odžirajo kruh« (podčrtal jaz), če carinska služba na Slovenskem še ne posluša v slovenščini, in

nekuilturnega izraza »odžirajo« (podčrtal jaz), ovesko Setincevega besedišča, ki mi jo devlje v gumbnico, tudi nisem izustil. Izrekel sem le dvom, da bodo mogle slovenske carinarne poslovati v slovenščini, kot so dolžne po slovenski ustavi, če temeljito ne spremene narodnostnega sestava svojega osebja (prav poučna bi bila točna statistika) in da je treba prenehati z izigravanjem ustavne določbe o slovenskem državnem (službenem) jeziku v SRS, začeti pri državnih in družbeno-političnih forumih, ki so glavni krivci žalostnega stanja, v katerem je.

5. Način, kako je tovariš Setine ponovno reagiral na pojasnila mojih navedb, namesto da bi jih podprl, ne kaže, da bi ga vodil duh Osvobodilne fronte, ki je ob rojstvu napovedala popolno enakopravnost jugoslovenskih narodov, katero je po osvojitvi sankcionirala ustava SFRJ. Če se njene temeljne točke, ki so za nas Slovence življenjskega pomena, v praksi ne spoštujejo, ker po sili hočejo, da bi imele le deklarativni značaj, priznajmo, da pade krivda za to edinole na slovenske politične voditelje v Ljubljani in Beogradu in si pred tem dejstvom ne zakrivajmo oči!

6. Kar se tiče delavcev iz drugih republik, ki se zaposlujejo v Sloveniji, ker jih nujno potrebujejo — sicer bi ostala brez delovne sile, kot tovariš Setine domneva — pa me nevesele misli o slovenski stvarnosti delajo še mračnejšega. Uhajajo mi za vsemi slovenskimi ljudmi, ki so morali na tuje, na delo v razne države po Evropi (hlapčevati tudi nemškimi nacistom) in širokem svetu, ker ga zanje doma ni ali jim ga niso nagrajevali po socialističnem načelu, da bi lahko dostojno preživljali svoje družine.

Ali je še treba opozarjati one organe, ki odločajo o njihovi usodi, da bo slovenska narodna zavest (v kolikor je še ohranjena) vseh teh prej ali slej splahnela, ker jih bo malikovanje tujege denarja, za katerim se pehajo, naučilo malikovati vse, kar je tujege in se nam bodo tako tudi sami docela odtujili?

Postavite že enkrat gospodarstvo na zdrav tir, da bo steklo in ustavilo nadaljnje krvavenje iz našega narodnega telesa, saj nas je vseh Slovencev komaj za kak okraj večmilijonskega mesta in smo vrh tega še razteleti med tri (štiri) države. Slovenski delavci, kmetje in razumniki so se pod zastavo OF venčdar borili tudi za boljše, človeka vredno življenje — na domačih tleh! Pa ne, da bi imeli do njega pravico le privilegiranci na visokih položajih, ki se za sodržavljanke — »navadne smrtnike« več ne zmenijo, ko so njihovim namenom odslužili?

Kot vidite, nič jeze, nič novih obdolžitvev ne iznašam, ki se jih tovariš Setine boji. Da sem le duška žalosti, ki se je nabrala v meni, spričo klavnih razmer, ki še marsikje in v marsičem vladajo v moji matični domovini, v kateri ne bi hotel že v obupu iztisniti priznanja, da jo »ljubim z gnevom v duši«.

Strinjam se s tovarišem Setincem tam, kjer izraža željo, da bi bila vsebina »Pogovora z bralci« ostra, odkrita in poštena (podčrtal jaz). Toda, se bo tudi sam po njej ravnal in ne več izkoriščal neenakega položaja, v katerem so v primerjavi z njim bralci »Dela«, katerih dopise gnete in oblikuje po svoje ter jim s tem povzroča škodo in krivico?

Tako sem odgovoril na obe njegovi vprašanji v pozivu, da se izrečemo, kakšna je in bodi rubrika, ki jo vodi. Naj nam bo vselej in povsod pred očmi le skrb za dobro in napredek našega delovnega človeka, ki je domovini na oltar žrtvoval vse, kar je mogel, za zahvalo pa mu ona skopo reže kruha ali mu ga celo ne daje.

S tovariškim pozdravom. S.F. — S.N.

Tržaški izobraženec

Jubilej sv. Stanislava Kostke

Na vigilijo Marije vnebovzete je preteklo 400 let, odkar je v Rimu umrl sv. Stanislav Kostka. Poljski škofje so se tega jubileja spomnili s posebnim skupnim pastirskim pismom na vse vernike in pa s skupnim romanjem vseh škofov, s kardinalom Višinskim na čelu, v rojstno mesto sv. Stanislava Kostkova v škofiji Plock. Jubilejne svečanosti po vsej Poljski pa bodo 13. novembra, ko obhaja Cerkev god sv. Stanislava Kostke.

Nova navodila o sv. maši

UVOD

Dne 25. maja je kongregacija obredov, v zvezi s svetom za izvajanje konstitucije o bogoslužju, izdala navodilo o čiščenju evharistične skrivnosti. To navodilo je stopilo v veljavo 15. avgusta letos.

Obsega uvod in tri dele: prvi del govori o splošnih načelih, ki jih je treba upoštevati predvsem pri katehezi o evharistični skrivnosti, drugi o obhajanju spomina Gospodove smrti ali o maši, tretji del pa govori o čiščenju svetega Rešnjega Telesa.

O prvem delu tega navodila smo že pisali. Danes si bomo ogledali glavne točke in posebnosti, ki so v drugem delu navodila, ki govori o maši.

Eden temeljnih zakonov krščanstva je ta: Kristjani naj bodo čim bolj med seboj povezani in naj si bodo edini. Ta edinstvo in povezanost se najbolj pokažeta pri sveti maši, saj se Cerkev, kakor pravi konstitucija o svetem bogoslužju, najbolj razodeva takrat, kadar se vse sveto božje ljudstvo polno in dejavno udeležuje isti h bogoslužnih opravil, zlasti iste Evharistije, v skupni molitvi in okrog enega oltarja, pod vodstvom škofa, obdanega z zborom duhovnikov in strežnikov.

Zaradi tega določa navodilo, da ne sme biti med mašo z ljudstvom v cerkvi nobenega drugega bogoslužnega opravila, kakor maše pri stranskem oltarju, pridige izven maše, krsti, poroke. Vse to bi namreč odvrtačalo pozornost vernikov od maše in bi skupnost vernikov ne samo raztresalo, ampak tudi po nepotrebnem delilo. Tega se je treba skrbno držati na nedelje in zapovedane praznike, po močnosti pa tudi ob delavnikih.

Vajeni smo bili videti po nekaterih večjih cerkvah več maš istočasno, na glavnem in na stranskih oltarjih. Navodilo želi, da se to odpravi; in če je več duhovnikov, ki želijo istočasno maševati, naj rajši koncelebrirajo ali somaševajo. Sploh povesča navodilo precejšnjo pozornost prav koncelebraciji ali somaševanju, ker se po njej v lepi obliki razodeva enotnost duhovništva in svete maše. Skofje in drugi cerkveni predstojniki naj koncelebracije ne ovirajo, ampak naj jo pospešujejo.

Ker je v tem navodilu poudarek na enotnosti in skupnosti, so povabljeni k skupni evharistični daritvi tudi tuji, ki so morda v župniji, in to v obliki, ki je v navadi v krajevni skupnosti. Na žalost se navodilo ne dotakne vprašanja narodnostnih manjšin, kako namreč tudi pripadniki manjšin ohranjajo župnijsko skupnost, čeprav imajo mašo v svojem jeziku.

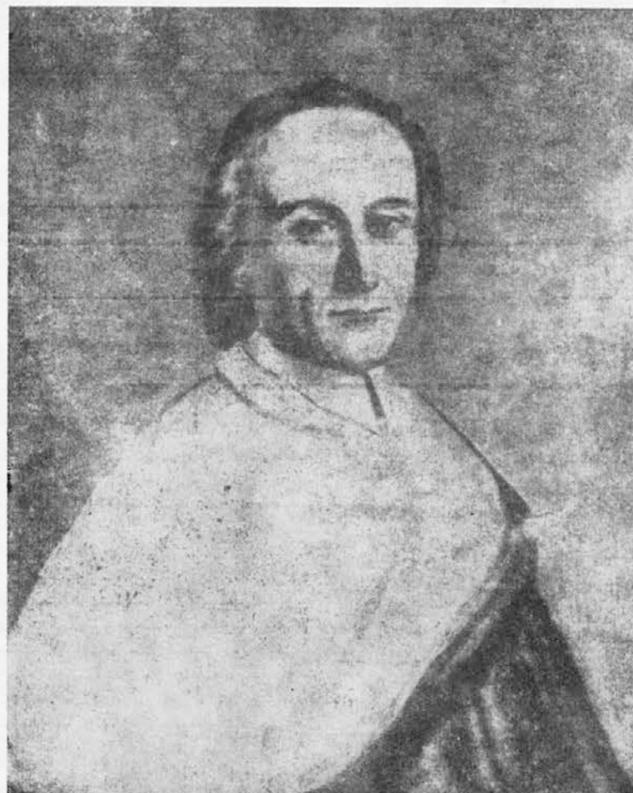
Navodilo namreč pravi, da morajo župniki oskrbeti vsaj ob kakih posebnih prilikah tudi mašo za večje skupine vernikov drugega jezika in za izselence, in to v jeziku tistih ljudi. S tem hoče Cerkev izraziti svojo skrb zlasti za turiste in izseljence. O domačinih drugega jezika ni tu niti besede. Upamo, da ne bo ta ponesrečen način izražanja dal povoda za nepotrebne težave pri izvajanju splošnega in večkrat omenjenega načela o bogoslužju, ki pravi, da ima vsak narod pravico do bogoslužja v svojem jeziku. Prav pod pretežno župnijske skupnosti in enotnosti je prišlo marsikdaj zaradi jezika do večjih težav, ki jih je vsaj delno odstranila prava krščanska ljubezen.

SODELOVANJE PRI MAŠI

A vrnimo se od tega mračnega razmišljanja k navodilu o Evharistiji. Nekateri želijo suho mašo brez pridige, ki je hitro končana. Poudarjali smo, da moramo biti pri maši sicer pobožni, ni bilo pa važno, ali smo pri maši sodelovali in pridigo poslušali. Navodilo znova poudarja že večkrat omenjeno dolžnost.

K maši namreč spada sodelovanje z molitvijo in petjem ter tudi poslušanje božje besede. Duhovniki naj sveto mašo lepo opravljajo, naj se na pridigo dobro pripravljajo; naj tako govorijo, pojejo in molijo, da jih bodo ljudje dobro razumeli, radi poslušali in z veseljem in spontano odgovorjali in sodelovali. Za vse to je treba resne vaje in priprave. A božje ljudstvo ima pravico do tečne hrane, ki jo prejme po oznanjevanju in razlagi božje besede. Veliko pozornost je treba posvetiti branju molitev, raznih odstavkov in kanonu, ki ga je od sedaj naprej mogoče moliti tudi glasno. Vsaka maša naj bo zares lepó in v redu opravljena, zlasti še tista, ki jo prenašajo po radiu ali televiziji. Fotografiji naj ne motijo svetih opravil. Zato je treba fotografiranje čim bolj omejiti. Za sveto mašo je potreben pri-

Kronanje svetogorske Matere božje

Kardinal Marin Grimani, ki je leta 1546 daroval podobo Matere božje svetogorskemu svetišču

Patriarh Dionizij Delfino je skrbno proučil spise kanoničnega postopka na Sv. gori, ki mu jih je bil poslal goriški arhiidakon. Dokazi in ugotovitve so ga docela prepričali, tako da je prevzel nase celotno odgovornost za pozvedbo in poslal v Rim zgolj svoje poročilo, ne pa sodnijskih spisov. Poročilu je dostavil eno samo prilogo: gvardijanovo izjavo o zlatih kronah. Njegov dopis se je glasil:

Presvetli in prečastiti gospodje kanoniki!

Da bi Vam mogel poslati tehtno poročilo, kot ste mi naročili, o prošnji mlajših bratov stroge veje Marijinega samostana na Sv. gori pri Gorici, sem pooblastil arhiidakona goriškega okrožja, da naj v kanoničnem procesu zbere točne in tehtne podatke. Iz podatkov, jasnih in podrobnih, ki mi jih je poslal, sem razbrl, da je živa resnica vse, kar so Vam patri sporočili v svoji vlogi. Iz sodnijskih spisov nedvoumno izhaja, da so verniki od leta 1539 dalje vedno bolj častili svetogorsko Marijino podobo; da se je podoba iz dneva v dan vedno bolj proslavljala s celo vrsto čudežev: vse to je arhiidakon ugotovil v natančnem sodnem procesu, ki ga je v ta namen izvedel.

Da bi se moje poročilo ne razraslo v celo knjigo, mu ne bom priložil sodnih spisov, ki so Vam tu vsekar na razpolago, niti ne drugih izjav o čudežih. Dostavljam edinole potrdilo, da sta že izdelani kroni in označeni obliki in z vtisnjanim grbom Vašega kapitla. Obenem zagotavljam, da Marijina podoba ni do zdaj imela nobene druge kronje.

Upoštevalo tako točne podatke, zagotavljam, da vsebuje vloga svetogorskih patrov resnične navedbe. Zatorej sodim, da smete pri vsej svoji modri previdnosti sprejeti dokončni pritrudni sklep.

Z veseljem se Vam stavim na razpolago za vsako naslednjo željo.

Patriarh Dionizij

V Vidmu, dne 11. avgusta 1716.

VATIKANSKI KAPITELJ ODREDI KRONANJE

Vatikanski kapitelj je na patriarhovo priporočilo izglasoval kronanje svetogorske Marijine podobe in o tem obvestil patriarha Delfina z naslednjim pismom:

Presvetli in prečastiti Gospod in zelo spoštovani Oblastniki!

Ljubezna vloga Vašega preč. oblastva nam je dala varno poročilo, da je milostna podoba Device Marije na Sv. gori, ki je nad Gorico, v posesti vseh predpisanih pogojev, da se ovenča z zlato krono. Zato smo nemudoma z dekretom predpisali, naj bo čudodelna podoba kar najslavesneje kronana v času, ki naj ga določi Vaše presvetlo oblastvo. Spoštljivo Vas prosimo, in hkrati pooblašamo, da bi osebno izvršili veličastni obred kronanja. Za slučaj, da bi smatrali za bolj primerno, da to izvrši kdo drugi, Vam poverjamo oblast, da si izberete za namestnika osebo, ki se odlikuje po cerkvenem dostojanstvu.

V pomoč tistemu, ki bo izvršil obred kronanja, pošljemo v najkrajšem času Vašemu presvetlemu oblaststvu posebna navodila, ki jih bo sestavil eden izmed naših mojstrov svetih obredov. Sklepamo dopis s tem, da Vam spoštljivo poljubljam roke.

Vašemu presvetlemu in prečastitemu oblaststvu vdani in hvaležni kapitelj ter kanoniki sv. Petra.

Peter Franc Bussi, kanonik tajnik.

Dano v Rimu, dne 5. decembra 1716.

meren oltar in kraj. Glavni oltar naj bo res središče bogoslužja. Pri obnovi cerkva je treba skrbno paziti, da se ne zavržejo razne manjše ali večje umetnine. Če jih ni mogoče več uporabiti v obnovljeni hiši božji, naj se skrbno shranijo v primernih prostorih.

L. Sk.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Velika reforma rimske kurije

Na veliki šmaren je sv. oče Pavel VI. izdal posebno apostolsko konstitucijo, ki se začne z besedami »Regimini Ecclesiae Universae«. Z novo konstitucijo je sv. oče temeljito preuredil dosedanj red rimskih kongregacij in cerkvenih sodišč ter uradov, ki se z eno besedo imenujejo rimska kurija. Take reforme ni bilo že od časov tridentinskega koncila.

Namen sedanje preureditve je bil, dati rimski kuriji, ki pomaga sv. očetu pri vodstvu Cerkve, bolj sodoben ritem v poslovanju in večjo veseljno v osebah, ki

so v kuriji uslužbeni. S tem je sv. oče izpolnil željo, ki so jo koncilski očetje izrekli na zadnjem koncilu: »Očetje cerkvenega zbora izražajo željo, da bi se uradi rimske kurije, ki so doslej brez dvoma dajali veliko pomoč rimskemu škofu in pastirjem Cerkev, preuredili, da bi se bolj prilagodili potrebam časa, dežel in obredov in to zlasti glede njih števila, imena, pristojnosti in svojega načina uradovanja ter medsebojne razdelitve dela.«

O tej novi preureditvi kurije bomo še poročali.

V letu vere - ob 50 letnici Fatime v nedeljo 10. septembra velik marijanski shod na Opčinah! Slovenci pridite!

Slovenski goriški skavti so taborili

Vsi, ki so se udeležili našega letošnjega taborjenja, se bodo še dolgo z veseljem spominjali lepih dni. Za tiste, ki so bili pa prvič med nami, bo dogodek gotovo nepozaben. Res lahko rečem, da je bilo naše taborjenje zelo uspešno, zlasti če ga primerjamo s prejšnjimi leti, ko je bilo taborjenje le nekoliko več kot življenje v koloniji.

Kraj, kj smo ga letos izbrali za taborjenje, je bil zapuščen grad blizu vasi Pielungo, ki je nekako 30 km severno od Spilimberga. Na nekdanjem vrtu tega gradu smo pod smrekami postavili svoje šotore, katerih je bilo več kot prejšnja leta, saj je moralo v njih prebiti do 30 fantov.

Letos nam je bilo res vse naklonjeno: vreme precej lepo in stanovito, vas dokaj blizu, vode na pretek za kuhinjo in v potoku za kopanje, ljudje dobri in prijazni. Kaj naj bi si še pozeleli?

Letos moram poudariti pri našem taborjenju dve stvari: dobro vodstvo tabora in pa kuhinjo v lastni režiji. Za vodstvo sta skrbela dva po letih najstarejša skavta, Bernard Spacapan in Marko Brajnik. Na taborjenje sta se dobro pripravila in ga tudi odlično izvedla. To se je videlo zlasti pri disciplini, kjer so veliko pomagale črne pike za prekrške, plusi za delavnost in točke za podvige. Tako so si skavti in voliči nabirali osebne zasluge, vodi pa svoje točke, saj je bilo določeno, da bosta dva najboljša voda nagrajena: dobila bosta kompas, ki ga skavti zelo rabijo. Vse to in pa beseda vodnikov je pomagalo, da so vodi kar tekmovali med seboj, kateri šotor bo bolj čist, kdo bo napravil več podvigov, kdo lepši taborni ogenj, kdo se bo bolj izkazal v kuhinji.

Letos smo hoteli čim bolj zaživeti pravo skavtsko življenje na taborjenju. Zato smo posvetili prvi teden predvsem urejanju ta-

bora: dvignili smo jambor in mu napravili podstavek, naredili oltar in nad njim streho, postavili mize in stole, police za posodo, obešalnike in tudi pravi most čez potok! In vse samo z lesom in vrvmi, pa z žago in sekiro! Seveda je bila pogosto potrebna tudi prva pomoč, ko se je kdo urezal, obdrgnil, udaril. Ali kaj bo to, skavt si zna pomagati tudi za prvo pomoč; če pa je rana hujša, stopimo pač do zdravnika, saj se otroci tudi na cesti potolčejo in ranijo, pa bi se ne na taborjenju.

Ko je bil tabor urejen, so se začele igre in podvigi ter izleti. Imeli smo dan narave, ko je vsak dobil svojo nalogo: eden je uredil zbirko vodnih živalic, drugi zbirko cvetlic, tretji zbirko rastlin, četrta pa se je sprivil nad žuželke. Pri tem naj omenim, da smo ujeli tudi dva vodna modrasa in enega gada, ki smo jih potem shranili v alkoholu in bodo sedaj krasili naš sedež v Gorici. Seveda je to bil podvig starejših skavtov, ki se na tak loč že nekoliko spoznajo.

Drugič smo imeli dan divjega zapada, ko smo se skušali živjeti v življenje Indijancev in belokozcev. Na programu je bil tudi dan športa, a nas je čas prehitel, da ga nismo mogli izvršiti. Poleg tega smo delali še celodnevne in poldnevne izlete v bližnjo in daljno okolico, se hodili kopat v hladno in čisto vodo potoka pod našim taborom, imeli en nočni »napad gangsterjev, ki so nam »ukradli« nahrbtnike, da smo jih potem lovili po gozdu ob luči žepnih svetilk; en vod skavtov je imel tudi »hike«, to je poseben podvig samo za starejše skavte, ki morajo za en dan in eno noč od doma po svetu z vso opremo in si sami pomagati. Naj dodam še, da so ob prostem času mnogi pridno študirali za skavtske izpite, ki so bili zadnja dva dni, in nekateri tudi za šolske izpite, ker se med šolskim letom niso dovolj potrudili.

Ob vsem tem boste vsi radi priznali, da ni bilo dolgočasno na našem taborjenju.

Naj zaključim z zahvalo vsem, ki so nam pomagali z denarjem, s prevozi, z živili ali kako drugače, da je taborjenje tako lepo poteklo. Zahvala pa predvsem Gospodu Bogu, ki nam je poslal lepo vreme in nas obvaroval težjih nesreč.

PAN - TER

V Italiji

so velikošmarenke počitnice potisnile politiko v zatišje. Vsi vodilni politiki so si privoščili počitek. Samo zunanji minister Fanfani je napravil večdnevni obisk v Romuniji. Notranji minister Taviani je tudi moral ostati na svojem mestu, da je bdel nad varnostjo v državi in nad našimi počitnicami. Kljub temu so bile precej krvave in so zahtevale 286 mrtvih in 6649 ranjenih.

Arabski begunci se vračajo

Iz Jordanije so se na posredovanje Rdečega križa začeli vračati na domov prvi arabski begunci, ki so zapustili hiše ob zadnjem izraelskem napadu. Domenili so se, da bi se do konca meseca moralo vrniti kakih 80.000 beguncev, a vračanje poteka zelo počasi in bo nemogoče, da se vsi vrnejo v domjenem roku.

z besedo "mož".

»Človek pač stori, kar more,« se je navidez pohlevno branil, a z obrazom turškega paše, ki je pravkar razdelil cel milijon med reveže. Končno so se še domnili, da že prihodnjo soboto pridejo k sestanku.

Mirko se je vesel umaknj v svojo sobo. To je bilo nekaj. Naravnost imenitno! Sedaj ima snovi, tvarine, za svoj "veliki roman". Na vsak način bo pridno pomagal pri venčku, da bodo našli Gretičine starše. In vse te stvari, železniško nesrečo in iskanje, bo predelal v svoj roman.

In že je začel iskati naslov. »Zgubljeni otrok« si je najprej izmislil. Pa ne, bo že bolje »Življenjska pot Gretice Thorn«. Pa tudi ta naslov je ovrgel. Gospa Thorn bi tega nikoli ne pustila. Na vsak način mora otroku v tem romanu dati drugo ime. Morda »Monika zgubi spomin«. Ta naslov se mu je zdel pre malo pesniški. Boljše bi bilo ime »Ugasli spomin«. Se bolje morda »Skozi noč v luč«. Pa se je spomnil, da je ta naslov že nekje bral. Da njegov oče vsako, tudi najmanjšo duhovno »tatvino« docela obsoja, je dobro vedel. In ravno njegov oče bi moral ta ro-

Petnajsto polifonsko tekmovanje pevskih zborov v Arezzu

Od 23. do 27. avgusta se bo vršilo v Arezzu tradicionalno tekmovanje pevskih zborov, ki je letos že petnajsto. Kakor prejšnja leta, bo tudi letošnja izdaja obsegala tekmovalne nastope v štirih kategorijah (polifonija v mešanih, moških in ženskih zborih ter folklor) in v gregorijanskem petju. Poleg obveznih pesmi bodo morali nastopajoči zbori v polifonskih sekcijah predstaviti kot dela proste izbire skladbe Claudia Monteverdija ob štirostoltnici njegovega rojstva. Poleg običajnih pevskih nastopov je predvidenih tudi nekaj večjih vokalno-instrumentalnih koncertov. Žirijo sestavlja trinajst priznanih glasbenikov, med katerimi so msgr. Domenico Bartolucci, dirigent zbora vaticanske Sikstinske kapele, ter Felix de Nobel in César Geoffroy.

Skupno se je za tekmovanje prijavilo 36 zborov, od katerih je 22 tujih in sicer iz Španije, Francije, Bolgarije, Češkoslovaške, Švedske, Argentine, Zahodne Nemčije, Avstrije, ZDA, Brazilije, Jugoslavije, Danske, Finske, Madžarske in Italije. Med zelo kvalificiranimi zbori sta tudi Ensemble Vocale de Beauvais iz Francije ter zbor Monteverdi iz Hamburga, ki sta bila že med večkratnimi zmagovalci prejšnjih let. To pot ne nastopa v Arezzu noben slovenski zbor.

Z GORIŠKEGA

Nova kmetijska šola v Gradiški

Provincialni odbornik Vežil je v spremstvu nekaterih profesorjev kmetijske šole iz Castelfranca Veneta ter predstavnika števerjanske občine obiskal pretekle dni razne števerjanske družine in jim predložil namen provincialne uprave, da s 1. oktobrom odpre novo kmetijsko šolo v Gradiški. To naj bi bila nova šola, organizirana na povsem moderan način, kakršnih je v Italiji sedaj še malo. Tu si bodo lahko mladi fantje pridobili potrebnega znanja za umno in moderno upravljanje kmetij.

Da bi bolje prikazali delovanje take šole, bo provincialna uprava organizirala v nedeljo 27. avgusta poučni izlet v šolo v Castelfranco Veneto, ki se ga lahko udeležijo starši in fantje, ki bi eventualno radi posečali novo šolo. Kdor ima namen udeležiti se izleta, ki je popolnoma brezplačen, naj to takoj javi na provincialnem uradu za kmetijstvo. Za obiskovanje šole pridejo v poštev kmečki fantje od 15. do 18. leta.

Izid razstave

fotografov-portretistov

V Ločniku so v nedeljo zaključili I. deželno razstavo fotografov-portretistov. Udeležilo se je 24 fotografov iz dežele Furlanija-Juljska Benečija z 81 deli. Bila je to res izredno kvalitetna razstava. Komisija, ki so jo sestavljali izvedenci, izbrani po vsej deželi, je dodelila prvo nagrado slikarici Crepez Carmen iz Trsta za sliko z naslovom »materin kot«, kar pa nekateri grajajo, saj upravičeno trdijo, da to ni pravi portret. Občinstvu, ki je imelo možnost z referendnom izraziti svoje mnenje, pa je najbolj ugajala slika z naslovom »Franca« slikarja Livia Perca iz Koprivnega.

MALA UMETNICA NA KONJU

Življenjska usoda otroka

Roman

Spisal Mirko Heller

Ta list je položil v pisateljsko mapo in ga skrbno zaklenil v miznico. Zdej je torej začel pisati svoj veliki roman. Za danes je dovolj naslov na prvi strani. V noči je imel prijetne sanje: videl je pred sabo plakate, ki so z velikimi črkami naznanjali, da bo v prihodnjih dneh priznani pisatelj Mirko Heller bral v koncertni dvorani iz svojih del.

12.

ALBUM

Že štirikrat so se člani venčka zbrali k skupnemu sestanku. Gretico je pripeljala Melanija k Hellerjevemu. Mirko je vsem ostalim zabil, naj se neprisljano vedejo, da ne bo Gretica zaslutila, kaj pravzaprav hočejo z venčkom. Res ni Gretica Thorn ničesar opazila. Vsakokrat je bilo pri sestanku prav veselo. Hellerjeva mama ni skoparila s kavo in pogačo, čeprav tudi ni vedela, kakšen namen ima ta krožek. Gretica je rada odgovarjala na vsa vprašanja, kakor je znala. Ni čudno, da so se vse v venčku okrog nje sukale. S Sento sta že pri prvem sestanku skupaj igrali na gosli.

Ptičji sejem v Gorici

Goriška »Pro loco« priredi v nedeljo, 3. septembra na vrtu mestnega županstva tradicionalni ptičji sejem ob prazniku sv. Jerneja. Razstavljeni bodo v velikem številu ptiči pevci in ptiči za vabo. Zaključek sejma bo ob 18.30 s koncertom mestne godbe.

Srečno pot in nasvidenje v Gorici!

V minulih dneh velikošmarenkih počitnic je tudi naše mesto obiskalo veliko število turistov. Mestni stražniki so tem turistom marsikaj spregledali. Dovolili so jim, da so ustavljali svoje avtomobile na prepovedanih mestih. Omejili so se le, da so tem kršiteljem reda nalepili na avto opozorilo napisano v treh jezikih, v italijansčini, slovensčini in nemščini. Opozorili so jih s tem, da naj drugič pazijo na cestne predpise, in jim pustili tudi mestni načrt z zaznamovanimi kraji za parkiranje; na koncu so jih še lepo pozdravili: srečno pot in nasvidenje v Gorici! Na ta način so turisti brez dvoma odnesli lepe vtise iz našega mesta.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 27. avgusta do 2. septembra

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 21.00 V pričakovanju, drama. — Drugi program: 21.15 Anna Moffo, glasbena oddaja. 22.20 Jean Lafitte - film.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Kadar letajo štorke - ruski film. — Drugi: 21.15 Petra oddaja. 22.00 Peta Beethovenova simf.

Torek: Prvi: 21.00 Večer z Guy De Maupassantom. — Drugi: 21.15 Svetovne kolesarske dirke v Amsterdamu (evrovizija). 22.00 Kdo ti je dal patent? - pestra oddaja.

Sreda: Prvi: 21.00 Venezuela, 21.50 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Ne streljaj - ameriški film.

Cetrtek: Prvi: 21.00 Glasbena oddaja. — Drugi: 21.15 Umor Rathenaua (drama).

Petek: Prvi: 21.00 Tatovi v muzeju. 22.00 Dragulji kraljice (film). — Drugi: 21.15 Kratka slava gospoda Miffina (TV zgodba, I. del).

Sobota: Prvi: 19.40 Duhovni pogovori. 21.00 Sassofrasso (komedija). — Drugi: 21.15 Larch pred sodniki (kriminalna zg.).

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 27. avgusta do 2. septembra

Nedelja: 9.35 Na cvetočih poljanah - narodno zabavna glasba. 11.30 Film za otroke »Natančno ob četrt na štiri«. 18.55 »Dolgo, vroče poletje«, serijski film po motivih Faulknerjevega rom. Vrnitev I.

Ponedeljek: 18.15 Oj ta vojaški boben, poje otroški zbor RTV Ljubljana. 18.45 Nenavaden prevoz - znanost in tehnika. 20.38 Igre brez meja - zabavna oddaja.

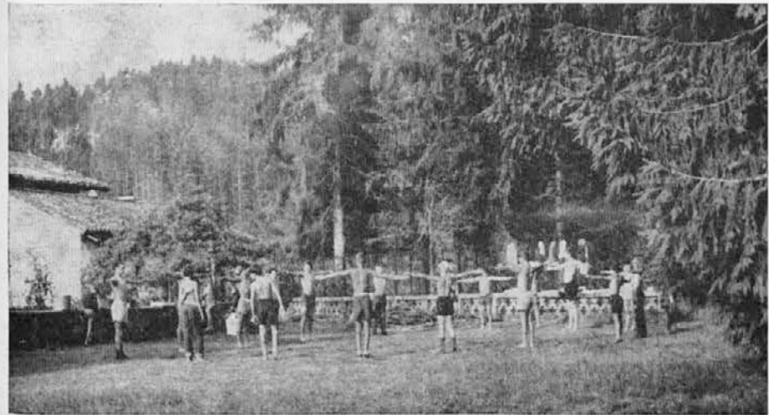
Torek: 18.40 Slovo - zadnja zgodba o Drejkcu in treh Marsovčih. 19.00 Popotovanje po Aziji - serijski film. 20.00 Celovečerni film. 21.30 Oddaja o kulturi.

Sreda: 18.15 Mornar na triciklu. 20.30 Maticke se ženi - TV komedija.

Cetrtek: 17.25 Potujte z nami ob Krki. 17.55 Večni ledeniki - francoski film. 18.15 Kam, kje in kako ob sobotah in nedeljah? 19.00 Potepuh - humoristična oddaja. 20.38 Ko je meč krojil pravico - serijska igra.

Petek: 18.45 Vizitka. 19.00 Mozaik kratkega filma. 20.38 S poljubi mi očisti kri z rok - ameriški film.

Sobota: 18.15 Mladinska igra. 19.15 Verdunska bitka - Sprehod skozi čas. 21.55 Golo mesto - serijski film.

Skavti pri jutranji telovadbi

Vod panterjev čisti šotor

Skavtska skupina ob jamboru za slovo

JOSEFINE STEGBAUER 28
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

1. Z današnjim dnevom ustanavljajo Mirko in Marta Heller, Melanija Kersten, Senta Berg, Inge Stewe in Lore Nagelmann venček z imenom "Mysterium".

2. "Mysterium" ima namen, da poišče starše nesrečne deklice Gretice.

3. Po enoglasno sprejetem predlogu je mogoče v ta venček sprejeti še kakega drugega člana ali članico, ki se tega skaže vreden in je molčeč.

4. Predsednik "Mysterium"-a je Mirko Heller in sicer začasno za pol leta.

5. Vsi člani "Mysterium"-a se s častno besedo zavežejo, da ne bodo Gretici Thorn o namenu društva niti besedice izdali.

6. Člani plačajo mesečno članarino v znesku štirih žemelj in sicer iz lastnega denarja. Ta denar bodo v prvi vrsti porabili za album. Kaj si bodo pozneje še nabavili z njim, mora skleniti celotno društvo pri skupni seji.

7. Venček "Mysterium" ima vsak teden svoj sestanek. Tudi Gretico Thorn bodo vselej povabili; toda sestanek bo pripravljen kot družabni zabavni popoldan.

8. Ob posebnih prilikah bo sestanek "Mysterium"-a — a brez Gretice Thorn. Pri teh sestankih bodo člani poročali o svojem delu glede razkritja Gretičinih staršev.

9. Blagajno prevzame Melanija.

10. Venčkov dan je sobota.

Se več pravil si tudi Mirko ni mogel izmisliti.

»Ta pravila morate sedaj skrbno napisati in shraniti,« je še pripomnil,

»Za to bomo morali poiskati zares skrivit kotiček,« se je oglašila Lore Nagelmann.

»Če moramo tako strogo molčati o našem venčku, potlej tudi naši starši ne smejo ničesar vedeti.«

»V mojo sobo ne pride nihče stikat,« se je oglašil Mirko. »Vrhu tega imam pa tudi pisalno mizo, pri kateri vse predale lahko zaklenem.«

»Kako dobro je, da imamo Mirka!« je vzdihnila Marta olajšano. »Če je en sam mož zraven, takoj vse drugače izgleda.«

Mirko se je čutil močno počaščenega

(se nadaljuje)

TRŽAŠKE NOVICE

STUDIJSKI DNEVI SLOVENSkih IZOBRAŽENCEV

Tudi letos bodo v Dragi pri Bazovici študijski dnevi slovenskih izobražencev iz vseh treh zamejskih pokrajin. Prijave se prejemajo do 30. avgusta.

SPORED

V soboto, 2. septembra ob 17. uri: začetek in pozdrav. Nato predavanje: »Današnji slovenski položaj in perspektive za bodočnost«. Predava dr. Hočevnar, univ. prof. v ZDA.

V nedeljo, 3. septembra ob 8. uri sv. maša, ki jo bo daroval v poslopju zborovanja škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl;

ob 9. uri predavanje patra Romana Tominca iz Ljubljane: »Vloga krščanstva pri oblikovanju slovenske narodne zavesti in kulture v 1200 letih. Ali more to vlogo krščanstvo nadaljevati?«;

ob 11. uri predavanje dr. Same Pahorja iz Trsta: »Analiza sociološkega sestava tržaških Slovencev«. Nato koreferati ter analize o goriških in koroških Slovenceh;

ob 15. uri razgovor o dopoldanskih analizah;

ob 17. uri predavanje časnika Drage Legiša, nabrežinskega župana: »Kako približati današnjemu stanju prebivalstva naše javno delovanje.«.

Sv. Križ pri Trstu

Preteklo soboto smo spremili k večnemu počitku našega dragega sosaščana, 63-letnega Viktorja Sedmaka, ki je preminul po kratki in težki bolezni.

Pokojni Viktor je bil narodno zaveden mož, prijeten družabnik in skrben oče, pa tudi mož vere, katero je tudi javno izpričal, tako v cerkvi, kjer je skoraj 50 let prepeval svojemu Bogu v čast pri cerkvenem pevskem zboru, in tudi zunaj nje. Bil je svetel zgled svojim štirim sinovom, katere je vzgojil v narodnem in verskem duhu.

Na njegovi zadnji poti ga je pospremila cela vas in izredno veliko število prijateljev in znancev od blizu in daleč.

Dobrega Viktorja bomo ohranili v topli spominu in Bog naj mu bo blag sodnik. Teško prizadeti ženi, sinovom, bratom in sestram pa izrekamo naše globoko sožalje.

Tržaški novomašniki

Tržaška škofija bo imela letos štiri novomašnike. (Med njimi ni nobenega Slovenca.) V mašnike bodo posvečeni v so-

boto, 9. septembra popoldne v Marijinem svetišču na Vejni.

Sv. Ivan

Dne 9. avgusta je umrla v tržaški glavni bolnišnici 77-letna Marija Novak roj. Gropajc. Bila je zelo skromna in tiha žena. Odlikovala jo je globoka vera in požrtvovalnost. Bila je vneta za vse, kar je dobro, resnično in plemenito. Takoj je v svoji razumnosti spoznala, kaj je v skladu z našo staro krščansko in slovensko tradicijo. Sama je kupovala in brala naše časopise, posebno *Katoliški glas*, in širila v svoji okolici naše knjige in naš tisk. Bila je zvesta in delavna članica Marijine družbe in je zbirala prispevke za dom, katerega gradimo. Obiskovala je bolnike in jim pogosto poskrbela slovenskega spovednika.

Namesto cvetja na njeni zadnji poti so zbrali Nada, Zofi, Mila in drugi darovalci 15.500 lir. Vsem prisrčna zahvala!

S prerokovo besedo ji kličemo v slovo: Večna luč naj ji sveti, Gospod, v družbi tvojih svetih, ker si dober.

Možu, hčerki in sorodnikom izrekamo naše sožalje.

GORIŠKE NOVICE

Počitnice so za nami...

Zivljenje v naši deželi, kakor povsod drugod širom Italije, se počasi vrača v normalni tek. Tovarniški obrati so zopet odprli vrata delavcem, zaprti uradi in trgovine so odstranili napis »Zaprto zaradi počitnic«.

Tudi naše mesto se je pridružilo splošni mrzlici velikošmarenških počitnic. Mestne ulice so se izpraznile, meščani so odhiteli na vse strani po malo osvežila in razvedrila. Največ jih je izbralo morje, a vendar ni bilo majhno število tistih, ki so si izbrali lepoto gora, zlasti še naše lepe Slovenije. Goričani sicer niso kaj »junaški« kar se tiče daljših potnih podvigov; težko bo kak goriški avtomobil prišel dlje kot do Ljubljane. Vendar nas je v teh dneh, ko smo križarili po cestah Slovenije in Hrvaške, prijeto razveselilo dejstvo, da so premnogi Italijani iz notranjosti izbrali prav Slovenijo za svoje počitnice. Še bolj pa nas je razveselila ugotovitev, da so ti izletniki zapuščali Slovenijo navdušeni nad vsem, kar so doživeli in videli med našimi ljudmi v

Jugoslaviji. Popolnoma je propadel poizkus tistih, ki so na vsak način hoteli zabraniti dotok Italijanov v Slovenijo in so v ta namen raztrosili vzdolž jugoslovanske, italijanske meje na tisoče letakov, naj ljudje ne hodijo v Jugoslavijo. Tisti, ki so šli, so se lahko prepričali, da naši ljudje niso »banditi«, da so omikan in gostoljuben narod, da so njihovi domovi čedni in obdani z rožami. Cudili so se zlasti velikemu številu knjigarn in časopisnih trgovin, kar znači, da naš narod rad čita in se tako stalno izobražuje. Vemo, da ni vse zlato, kar se sveti, vendar lahko rečemo, da je srčika našega ljudstva zdrava in verna in da smo lahko na to ljudstvo ponosni.

V štirih glavnih dneh sredpoletnih počitnic od 12. do 16. avgusta je preko obmejnega bloka pri Rdeči hiši potovalo skupno 133.000 oseb. Tudi cestnih nesreč v naši deželi niso zabeležili v teh dneh, razen nekaj malih. Za to gre zahvala zlasti povečanemu nadzorstvu nad cestnim prometom od strani cestne policije in drugih pomožnih enot.

V nedeljo, 3. septembra bo v oglejski baziliki prejel škofovsko posvečenje goriški izvoljeni nadškof msgr. Peter Cocolin. Začetek obredov ob 16. uri, konec predvidoma ob 19. uri. Novega nadškofa bo posvetil kardinal Urbani, škofa sopsvečevalca bosta msgr. Zafonato iz Vidma in msgr. Santin iz Trsta. Slovesen vhod novega nadškofa in prevzem škofije bo v Gorici v nedeljo, 23. septembra ob 17. uri. — Duhovniki naj se slovesnosti udeležijo v roku.

Gorica ima 41.000 avtomobilov

Goriški avtomobilski klub je te dni podelil avtomobilu Ford Taunus številko 41.000. Avtomobil je last upokojenca Luciana Bosca iz Romansa. Ta številka je bila dosežena komaj nekaj mesecev po registrirani številki 40.000.

Nagrajeni goriški vinogradniki

Goriški vinogradniki se bodo letos prvič udeležili mednarodne vinske razstave v Ljubljani, ki bo od 1. do 10. septembra. Mednarodna komisija je že nagradila najboljše vinske vzorce. Med nagrajenci so tudi štiri goriški vinogradniki: Silvan Primožič z Oslavja, je dobil zlato medaljo za merlot in srebrno za tokaj in kabernet; Karel Drufovek z Oslavja je prejel tri srebrne medalje za traminac, tokaj in kabernet ter belo briško vino; baron Michele Formentini iz Steverjana je prejel zlato medaljo za merlot in tri srebrne za sauvignon, beli pinot in tokaj; Gradimir Gradnik je prejel tri srebrne medalje za traminac, tokaj in kabernet.

Na letošnji trinajsti vinski sejem v Ljubljani je poslalo svoje vzorce 14 držav. Za 991 prejetih vzorcev je komisija podelila 848 medalj in diplom in sicer 405 zlatih, 436 srebrnih in 7 bronastih.

Nova trgovska poslovalnica v Novi Gorici

V Novi Gorici bodo začeli graditi veliko poslovno središče. Postavili bodo najprej trinadstropno zgradbo, v kateri bo vrsta trgovin in poslovalnic podjetij iz vse Slovenije. Poslovalnica bo verjetno izročena prometu že v marcu prihodnjega leta. Sezidali bodo tudi trgovski dom podjetja Grosist Gorica. Celotni stroški bodo znašali 2 milijardi dinarjev.

Skupno škofijsko romanje na Sveto goro za slovenske vernike bo v petek, 15. septembra na praznik žalostne Matere božje. Vsaka župnija potuje na svojo roko. V baziliki na Sv. gori bo prva maša ob 9. uri, druga, somaševana, pa ob 11. uri po italijanskem času. Popoldne bo slovesen blagoslov. Zato prosimo romarje, da ostanejo na Sv. gori ves dan. Sil bomo romat in ne na izlet. Kdor želi drugače, naj si izbere kak drug dan.

VOĐSTVO ROMANJA

ZA KMETOVALCE

Državni zeleni načrt in sadjarstvo

Zakon št. 910 ali drugi zeleni načrt omenja v 15. členu podpore za sadjarstvo. Prispevki so namenjeni le za preureditev mešanih nasadov v čiste, strnjene nasade sadnega drevja in to v predelih, katere točneje določa deželna uprava. Ta podpora ne velja za nasade, v katerih je sadno drevje redko in razmetano posejano. Za nasade breskev, marelic in češenj zakon zahteva, da morajo biti sodobno urejeni in dati takšen pridelek, ki odgovarja zahtevam domačega in tujega trga ter industrije. Za nasade jabolk in hrušk je predviden prispevek le v primerih, ko nekdo želi zamenjati stare neprimerne vrste z novimi visokovrednimi žlahtnimi sortami. Pri mandljih, orehih, lešnikih in slivah pa bodo podpore namenjene za zamenjavo starih nasadov z novimi vrstami, ki predvsem odgovarjajo potrebam industrije.

Prispevek za izvedbo omenjenih del lahko doseže v naših krajih največ 50 odstotkov priznanih stroškov.

Zakon točno govori samo o prispevkih za obnovo oziroma preureditev obstoječih nasadov in ne predvideva nobene podpore za nasad novih sadovnjakov.

Prošnje na nekolkovanem papirju sprejema pristojno kmetijsko nadzornništvo in se jih lahko vloga ves čas veljavnosti tega zakona.

Deželna uprava pa pripravlja zakon, ki predvideva prispevke tudi za nove nasade vinogradov, sadovnjakov ter postavitev in povečanje cvetličarskih ter zelenjadarskih obratov. Ta zakon, za katerega je dala krepko pobudo prav Slovenska skupnost, bo prinesel našim kmetom izredno ugodnosti, upajmo, že v prihodnjih mesecih.

inž. Janko Košir

RADIO TRST A

od petka 25. avg. do sobote 2. sept. 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. **Dejstva in mnenja:** 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Petek: 19.00 Komorni zbor iz Celja pod vodstvom Egona Kuneja. — 20.30 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 12.10 Alpska jezera: »Osojsko jezero«. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 »Pravljice živé v velikem mestu«. Napisala Ela Peroci. — 19.00 Počitniška srečanja. — 20.30 Teden v Italiji. — 21.00 Aleksander Marodič: Dogodivščine in spomini tajne vojne: »Kdo je bil Eric Erickson?« — 21.20 Vaški ansambli.

Nedelja: 9.00 Preno sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 10.15 Poslušali boste... Od nedelje do nedelje na našem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: Povesti mojstra Cuka »Popotna godca Angiolino in Ciquita«. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 16.00 »Dvojnik«, radijska drama, (F. Dueirenmat), prevedel S. Martelanc. — 19.15 Nedeljski vestnik. Urednik: Ernest Zupančič. — 19.30 Vokalni oktet »Planika« iz Gorice, ki ga vodi F. Valentincič. — 22.00 Nedelja v športu.

Ponedeljek: 11.50 Zvočne razglednice. — 12.10 Počitniška srečanja, pripravil Saša Martelanc. — 13.30 Prikljubljene melodije. — 17.50 Starokrščanske bazilike v Italiji: (9) »Sv. Lovrenc izven obzidja in Sv. Neža v Rimu«, pripravil prof. Rafko Vodeb. — 18.30 F. Chopin: Koncert št. 2 v f-molu za klavir in orkester. — 21.00 Slike iz narave v slovenskem pripovedništvu: (9) »F. S. Finžgar«, pripravil F. Jeza. — 21.15 Revija pevcev.

Torek: 11.50 Motiv preteklih dni. — 12.00 Iz slovenske folkloze: V starih časih: Lelja Rehar: »Na vojsko se uodpravlajo«. — 18.00 Zborovske skladbe Frana Venturinija. — 18.30 Koncertisti naše dežele. Pianist G. Devetak. — 19.00 »Beli kit Moby Dick«, povest, ki jo je napisal Herman Melville. Prevod in dramaturgija Dušana Pertota. Drugo nadaljevanje: »Kapitan Ahab«. — 20.30 Ivo Tijardovič: »Mala Floramye«, opereta v treh dejanjih.

Sreda: 12.10 Zena in dom, pripravila Jadviga Taljat. — 17.50 Razvojne stopnje sodobne medicine: (9) »Pomen Sabinovega cepiva«, pripravila dr. Rafko Dolhar. — 19.00 Ljudske zborovske pesmi. — 20.30 Simfonični koncert.

Četrtek: 12.10 Znamost in tehnika. — 17.50 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica, pripravila dr. A. Guarino. — 18.00 Deželni zbori. Zbor »G. Verdi« iz Ronk, ki ga vodi G. Kirschner. — 19.00 Otroci na počitnicah. Pripravila Nerina Svab. — 20.30 »Utopljenec«. Veseloigra v treh dejanjih, (J. Nestroy), prevedel Pavel Golia.

Petek: 11.50 Vokalni ansambli. — 12.10 Med trznimi stojnicami, pripravila prof. Tone Penko. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 17.50 Kam v nedeljo? pripravila Sergij Vesel. — 18.30 Slovenski solisti. — 19.00 Mešani zbor »Francè Prešeren« iz Kranja, ki govodi Peter Lipar. — 20.30 Gospodarstvo in delo. Urednik E. Vršaj.

Sobota: 12.10 Alpska jezera: »Comsko jezero«. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Avtoradio - Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Pravljice slovenskih avtorjev: (9) »O povodnem možu«, narodna. — 17.20 Dialog - Cerkev v sodobnem svetu. — 17.50 Ne vse, toda o vsem: radijska poljudna enciklopedija. — 18.00 Gorenjske ljudske pesmi. — 19.00 Počitniška srečanja, pripravil Saša Martelanc. — 19.30 Nastopi zabavnih ansamblov na Radian Trst. — 20.30 Teden v Italiji. — 21.00 A. Marodič: Dogodivščine in spomini tajne vojne: (5) »Čez vse ovire«. — 21.25 Vaški ansambli. — 22.00 Skladatelji, ki so se navdihovali pri ljudski glasbi.

OBVESTILA

Se 10 dni imate časa, da lahko dvignete izzrebane dobitke od loterije 6. avgusta v Doberdolu. Seznam nedvignjenih dobitkov je: Oprema za ribolov št. 1278; knjiga »Jezusovo življenje« št. 3052; likalnik št. 2380; sušilec za lase št. 4795; jedilni pribor št. 361. Ostalih 15 dobitkov je bilo že dvignjenih in sicer: televizor v Devin, motor v Martinščino, gramofon v Sovodnje, divan in dva naslonjača v Doberdob, »Girmi compl.« v Gorici, tranzistornik v Sovodnje, servis kozarcev v Ronke, »Graziella« v Sovodnje, »Langostina« v Standrež, električni vlak v Standrež, električna peč v Sempolaj, umetniška slika v Doberdob, lestencec v Devin, ura »kuk-kuk« v Tržič, nogometna žoga v Videm.

Ravnateljstvo gimnazije-liceja in učiteljskega v Gorici sporoča, da se prične popravnimi izpiti v petek, 1. septembra ob 8.30 s pismeno nalogo v italijanskini.

Apostolstvo molitve v Gorici sporoča, da bo v nedeljo, 3. septembra priredilo romanje na Barbano, popoldne pa bodo udeleženci obiskali baziliko v Ogleju, kjer bo škofovsko posvečenje msgr. Petra Cocolina, novega goriškega nadškofa. Prijave sprejema fotograf g. Stefan Kleinienstn na Travniku. Odhod s Travnika ob 6. uri zjutraj.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici, v ulici Randaccio sporoča, da se prične popravnimi izpiti v petek, 1. septembra ob 8.30 s pismeno nalogo v italijanskini.

Za učitelje. Solsko skrbništvo v Trstu sporoča, da so na uradni deski izpostavljene od 16. do 25. avgusta t.l. v ulici Duca d'Aosta 4, lestvice s končnim iz-

Širite „Katoliški glas“

dom učiteljskega posebnega natečaja za slovenske šole na tržaškem ozemlju.

Ravnateljstvo državnega znanstvenega liceja s slovenskim učnim jezikom v Trstu javlja, da se prično zrelostni izpiti v jesenskem izpitnem roku šolskega leta 1966/1967 dne 14. septembra 1967 ob 8.30 s pismenim izpitom iz italijanskine.

Ravnateljstvo državnega znanstvenega liceja s slovenskim učnim jezikom v Trstu javlja, da pričnejo vsi popravni izpiti — sprejemni za klasični licej, vstopni in razredni — v jesenskem izpitnem roku šolskega leta 1966/1967 dne 1. septembra 1967 ob 8.30 s pismenim izpitom iz slovensčine.

Ravnateljstvo državne srednje šole s slovenskim učnim jezikom v Trstu, ul. Caravaggio 4, obvešča, da je vpisovanje za prihodnje šolsko leto dnevno od 9. do 12. ure. Vpisovanje se zaključuje 25. septembra 1967. Istočasno obvešča, da se prično vsi popravni razredni in zaključni izpiti dne 1. septembra 1967 ob 8.30. Razpored je objavljen na oglasni deski šole.

DAROVI:

Za Katoliški glas: V spomin predragega brata Viktorja Sedmaka iz Sv. Križa daruje sestra Frančiška 5.000 lir. — Bog povrni!

Za Katoliški dom: F. F. 3.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; Bre-mec Stefanija 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 2.500; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; Jakob Žakelj, ZDA, 25.000; N. N. 5.000; N. N. 5.000; Marijina družba 10.000; U. Z. 3.000; družina Dornik 5.000.

Vsem darovalcem Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Vsem, ki so z nami sočustvovali in spemili na zadnji poti našega predragega

Viktorja Sedmaka

se iskreno zahvaljujemo. Posebna zahvala gg. zdravnikom, osebju nevrokirurškega oddelka glavne bolnišnice, dr. Dolharju, g. župniku, pevskemu zboru Prosek-Kontovel, darovalcem cvetja ter vsem, ki so počastili njegov spomin.

Družina Sedmak

Sv. Križ, 22. avgusta 1967

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)